

Ephesinæ Ecclesiæ presbyteris, his verbis: *Ego enim novi hoc, quod ingressuri sint post discessum meum lupi graves in vos, non parcentes gregi & ex vobismetipsis exorientur viri loquentes perversa, & abducent discipulos post se.*

LXXXII.

Eventu ipso hoc esse comprobatum, testis est Apoc. 2, 4. itemq; historia Ecclesiastica. Scribit enim Nicephorus lib. 14. c. 47. anno 449. in Ecclesia Ephesina nefandum illum errorem Eutychetis de duabus naturis Christi in unam coalescentibus, ut sicut una est persona, ita etiam una sit natura, publicâ synodo comprobatū fuisse introductum.

LXXXIII.

4. Porro ita infert Bellarm. *Ecclesia erat, quando nō erat Scriptura, ex quo sequitur, non dici eam columnam propter custodiam Scripturarum.*

LXXXIV.

R. Est homonymia in vocabulo *Scripturarum*. *Scripturae* enim sumuntur vel *materialiter* pro dictionibus lingvâ originariâ scriptis, quæ certis literis & syllabis constant: vel *Formaliter* pro ipsa vi significativâ vocum & sensu vel mente DEI vocibus istis significatâ.

LXXXV.

Bellarminus *materialiter* sumit scripturas, cum *formaliter* sumere debebat, pro ipso Verbo DEI, primūm vivâ voce prædicato, Deinde per voluntatem Domini literarū monumentis edito. In hoc enim significato Ecclesia non erat, quando non erant *scriptura*, sed *scripturae* fuerunt *priores Ecclesia* h. e. Verbum, quod secundum DEI voluntatem certo tempore in scripturas est relatū, quippe quod fuit causa & medium, per quod Ecclesia collecta fuit & adhuc colligitur.

LXXXVI.

Bellarminus alio in loco distinctione utitur inter auctori-

thori-